

Jak první králové páté dynastie přišli na svět.

Jednoho dne Redzedet pocítila porodní bolesti. Tu Jeho Veličenstvo Re, pán Sachebu, řekl Esetě, Nebthetě, Meschenetě, Heketě a Chnumovi: „Jděte a pomozte Redzedetě při porodu tří dětí, které jsou v jejím lůně, aby zastávali nejvyšší úřady v celé této zemi. Budou stavěti vám chrámy, budou zásobovati vaše obětní stoly, zelení budou věnčiti vaše stojany na nápoje, budou rozmnožovati vaše obětní nadace.“

Tyto bohyně se vydaly na cestu, proměnivše se v potulné hudebnice a tanečnice, a Chnum šel s nimi, nesa pytel. Když přišli k domu Ravosera, našli ho, an stojí zabalen do pláště, obráceného hořejškem dolů. I počali mu hráti na své klapáčky a na svá sistra, ale on jim řekl: „Paní, hleďte, jest zde žena, jež trpí porodními bolestmi!“

Řekli: „Ukaž nám ji! Hleď, my dovedeme pomáhati při porodu.“

Řekl jim: „Pojďte!“

I vešli k Redzedetě a zavřeli se s ní v komoře. Eset postavila se před ni, Nebhet za ni a Heket ulehčovala porod. Eset řekla: „Ndrž se silně v jejím lůně ty, jehož jméno jest Veserkof!“ A na její ruce vyklouzlo dítě, jeden loket dlouhé, se zdravými kostmi; jeho údy byly ozdobeny zlatem a na hlavě mělo šátek z pravého lapisu lazuli. Uřízli mu pupeční šňůru, umyli je a položili je na postel s vyhřátou cihlou. Tu přistoupila k němu Meschenet a řekla mu: „Bude králem, jenž bude panovati v celé této zemi.“ A Chnum obdařil zdravím jeho tělo.

Pak postavila se Eset zase před ni, Nebthet za ni a Heket ulehčovala porod. Eset řekla: „Nebud' již ve styku s jejím lůnem, ty, jehož jméno jest Sahure!“ A na její ruce vyklouzlo dítě jeden loket dlouhé, se zdravými kostmi; jeho

údy byly ozdobeny zlatem a na hlavě mělo šátek z pravého lapisu lazuli. Uřízli mu pupeční šňůru, umyli je a položili je na postel s vyhrátou cihlou. Tu přistoupila k němu Meschenet, a řekla: „Bude králem, jenž bude panovati v této celé zemi.“ A Chnum obdařil zdravím jeho tělo.

Pak Eset postavila se zase před ni, Nebthet za ni a Heket ulehčovala porod. Eset řekla: „Nebud' temnou mocí v jejím lůně, ty jehož jméno jest Kakai!“ A na její ruce vyklouzlo dítě jeden loket dlouhé, se zdravými kostmi; jeho údy byly ozdobeny zlatem, a na hlavě mělo šátek z pravého lapisu lazuli. Tu přistoupila k němu Meschenet a řekla: „Bude králem a bude panovat v této celé zemi.“ A Chnum obdařil zdravím jeho tělo. Uřízli mu pupeční šňůru, umyli je a položili je na postel s vyhrátou cihlou.

Osvodivše Redzedetu od těchto tří dítek, vyšli tito bohové ven a řekli: „Raduj se Ravosere! Hled', narodily se ti tři dítky!“

On jim řekl: „Paní, jak se vám odměním? Dejte tento ječmen svému nosiči pytle a odnese si jej do vaší sýpky!“

Chnum naložil si ječmen na rameno a vraceli se zase tam, odkud přišli.

Tu řekla Eset těmto bohům: „Jak to, že přišli jsme k ní, a neučinili jsme kvůli těmto dítkám divu, o němž bychom mohli podati zprávu jejich otci, jenž nás poslal?“

I vytvořili božské koruny pro Pána, — kéž žije, jest zdrav a šťasten! — a vložili je do ječmenu. Pak přivolali na nebe bouři a dešť, vrátili se a řekli: „Kéž nám může ječmen býti uložen zde, v zavřené komoře, až půjdeme zase zpět na sever!“ — A ječmen byl jim uložen do zamčené komory.

Když se Redzedet očistila po čtrnácti dnech, řekla své služce: „Jest dům vším opatřen?“

Ona odpověděla: „Jest opatřen vším dobrým, a kromě toho jsou tu věci, jež nebyly dosud odneseny.“

Redzedet se otázala: „A proč nebyly ty věci odneseny?“

Služka odpověděla: „Všecko jest zde v úplném pořádku, kromě ječmenu oněch potulných zpěvaček a tanečnic, jež jest v komoře, kterou zavřely.“

Redzedet řekla: „Jdi a přines jej! Ravoser dá jim za něj patričnou náhradu, až přijde!“

Služka šla, otevřela komoru, a tu uslyšela v komoře chvalořeči, zpěv, tanec, výskot a všecko ostatní, co se činí králi. I šla a vypravovala Redzedetě všecko, co slyšela. Tato obešla komoru, ale nenašla, kde se to děje. Když však přiložila ucho ke skříní, seznala, že se to děje v ní. I vložila tu skřín do větší skříně a tuto dala do jiné uzavřené skříně pobité koží, tu uzavřela do komory, v níž byly její věci, a zavřela ji.

Když Ravoser přišel domů z pole, vypravovala mu o tom Redzedet. On měl nesmírnou radost, oba se posadili a hodovali.

Za několik dní na to se Redzedet rozzlobila na služku a dala ji potrestati bitím. Služka pak řekla lidem, kteří byli v domě: „Má takto nakládati se mnou, když porodila tři krále? Půjdu a řeknu to Jeho Veličenstvu králi Horního i Dolního Egypta Chufovi ospravedlněnému!“ Pak šla a setkala se se svým vlastním starším bratrem, jež svazoval len na mlatu. Otázal se jí: „Kam jdeš, děvčátko?“ — Ona mu všecko vypravovala. Ale on jí řekl: „To děláš a ještě mi chodíš na oči? Já zkrotím tvou zpuřnost!“ — A vzal na ni svazek lnu a dal jí zlý výprask. Když si pak ta služka šla načerpat vody, odvedl ji krokodil.

Její bratr to šel říci Redzedetě a našel ji, ana sedí s hlavou v klíně, nesmírně zarmoucena. Otázal se jí: „Paní, proč jsi tak rozrušena?“

Odpověděla: „To způsobila dívka, jež se narodila v tomto domě. Hleď, odešla a řekla: „Půjdu a udám ji!“

On se však dotkl hlavou země a řekl: „Paní! Ona přišla
chtějíc mi říci, co učinila; když však přišla ke mně, dal jsem
jí zlý výprask; pak šla nabrat si trochu vody, a odvedl ji
krokodil.“

